

Jedna od najmlađih varoši u Banatu, Grad Kikinda podignuta je na prostoru bogatom tragovima života ljudi od pre sedam hiljada godina. Istorija savremene Kikinde počinje od 1751-1753. godine, kada područje današnjeg grada naseljavaju prvo Srbi, austrijski graničari koji su štitili granicu od Turaka na Morišu. Koju deceniju kasnije, Srbima se pridružuju Nemci, Mađari, Jevreji... Krajem XIX veka Kikinda je bila najnaseljenije mesto Torontalske županije, sa oko 22.000 stanovnika.

Nalazi minulih vremena, kulturni i umetnički sadržaji modernog doba sa ovog terena, raspoređeni su u arheološkom, etnološkom, istorijskom, prirodnjačkom i umetničkom odeljenju, a najreprezentativniji predmeti izloženi u okviru stalne postavke Narodnog muzeja u Kikindi, otvorenog 1946. godine.

Narodni muzej Kikinda smešten je u zgradi nekadašnjeg Magistrata Velikokikindskog dištrikta. Ova kasnobarokna građevina, najstarija je jednospratnica u samom centru grada, u kojoj se, osim Muzeja, nalazi i Istorijski arhiv grada i Kulturno-umetničko društvo „Gusle“. Objekat je podignut za potrebe suda i administracije 1839. godine, i do danas nosi popularni naziv Kurija (lat. sudnica). Tu namenu je imao do posle Drugog svetskog rata, a kao zatvor do 70-tih godina prošlog veka.

Najznačajniji eksponat Narodnog muzeja Kikinde nedvosmisleno je Kika, 1996. godine nađena ispod 20 metara gline, u glinokopu preduzeća „Toza Marković“. U pitanju je slučajni nalaz prilikom eksploatacije gline kada su mašine „zapele“ za ostatke skeleta ženke mamuta starog pola miliona godina (procena stručnjaka Prirodnjačkog muzeja). Radi se o izuzetno retkom nalazu u kojem je sačuvano preko 90% koštane mase, sve velike kosti, lobanja, kljove, koji je omogućio dalje analize kratkodlakog stepskog mamuta, koji je živeo mnogo pre, dugodlakog, sa kojim je čovek delio prostor. Mamut se narednih deset godina nalazio u krugu fabrike, da bi 2006. godine, uz pomoć projekta Fonda EU preseljen u Narodni muzej i urađena kopija u prirodnoj veličini i 3D film koji vodi na putovanje u vreme kada su mamuti hodali zemljom, i u kojem je ispričana dirljiva saga o ovoj čudesnoj životinji.

Svakog drugog vikenda u septembru, Muzej organizuje manifestaciju „Mamutfest“, posvećenu godišnjici otkrića Kike. Na veliku rođendansku žurku pozvani su predstavnici muzeja iz zemlje i regiona, da se pridruže nekom izložbom koja ne mora nužno da bude na temu mamuta i praistorije, već sa sadržajima interesantnim za decu, realizovani u toku prethodne godine. Od „Mamutfesta“ 2018, kikindski muzej je bogatiji za još jednog mamuta, ovog puta od slame, autora Nikole Falera, akademskog vajara iz Osijeka, umetničkog rukovodioca Udruženja „Slama“, za koji je „utrošeno“ oko 200 kg slame, u čijem su postavljanju aktivno učestvovala i

deca.

U cilju približavanja pre svega lokalnoj publici, radno vreme Muzeja prilagođeno je navikama tamošnjeg stanovništva, od utorka do subote od 10:00 do 20:00, a u svaku kupljenu ulaznicu uračunato je iznajmljivanje bicikla, uz obavezu njihovog vraćanja do 19:00, odnosno jedan čas pre zatvaranja Muzeja. Uz bicikl se dobija mapa grada sa preporukom turističkih destinacija, koje se na ovaj način mogu obići.

- Kikinda je idealan grad za vožnju bicikla a Kikinđani to obilato koriste. Mislimo da je lepo da za nekog ko dođe sa strane, Kikindu vidi iz ovog ugla i, bar na kratko, prihvati navike Kikinđana. Interesantno je da su ovu mogućnost do sada koristili u 100% slučajeva stranci, ali i ovo je put razvijanja dobrih navika - smatra Lidija Milašinović, direktorica Narodnog muzeja Kikinda.

Po njenim rečima naredni projekat Muzeja biće usmeren na rehabilitaciju Suvače, jednog od tri preostala evropska mlina na konjski pogon, odnosno konzervaciju i restauraciju kompletnog drvenog mehanizma, kao i izgradnje jednog objekta sa kapacitetima neophodnim za prijem posetioaca. Plan je da Suvača preraste u svojevrsan centar kreativne industrije Kikinde.

Strateški cilj vezan za sam Muzej odnosi se na izmena stalne postavke koja je, uprkos manjim intervencijama, po rečima direktorice, vrlo tradicionalna, što ne znači nužno loša, ali bez interaktivnih sadržaja, tipičnih za savremeni muzejski prostor.

- Ukoliko želimo da zadržimo staru i privučemo novu publiku moramo da je angažujemo - konstatovala je direktorica, Lidija Milašinović.

